

Marilyn Arsem

Η Marilyn Arsem, ανήκει στις πιο δυναμικές και δραστήριες καλλιτέχνιδες της Αμερικάνικης Performance Art. Ωστόσο, αυτό που διακρίνει το έργο της από τους άλλους performer είναι ότι τα έργα της, έχουν διαχρονικό χαρακτήρα και φυσικά και minimal δράσεις και υλικά, όπως το “100 Ways to Consider Time”. Με την ευκαιρία την ολοκλήρωση αυτής της performance και τη νέα ανανεωμένη έκδοση του iBook “The Performance Art of Marilyn Arsem”, που ουσιαστικά εμπεριέχει ολόκληρο το έργο της, αλλά και την συμμετοχή της στην πολύ σημαντική εβδομάδα “Venice International Performance Art

Week”, στην Βενετία, μας παραχώρησε την Συνέντευξη που ακολουθεί. Η καλλιτέχνιδα μας εξηγεί γιατί επιλέγει στοιχεία και αντικείμενα από την καθημερινή ζωή, μετατρέποντας τις πράξεις και τις χειρονομίες της, το μικρό και ασήμαντο, με τρόπο θεατρικό, σε αφηγηματικές εικόνες, που συνθέτουν το παζλ των performances της.

Της Έφης Μιχάλαρου & Δημήτρη Λεμπέση
Φωτό: iBook The Performance Art of Marilyn Arsem, MFA
Publications

Κυρία Arsem, ανανεώσατε το iBook σας “The Performance Art of Marilyn Arsem”, ένα ιστορικό βιβλίο, που παρουσιάζει το έργο σας από το 1987 έως την τελευταία performance “100 Ways to Consider Time” στο Μουσείο Καλών Τεχνών της Βοστόνης (MFA). Γιατί επιλέξατε την δημιουργία μιας ηλεκτρονικής έκδοσης από μία τυπωμένη; Τι οφέλη προσφέρει μία ηλεκτρονική έκδοση στον αναγνώστη και τι σε σας ως καλλιτέχνη;

Το Μουσείο Καλών Τεχνών της Βοστόνης αποφάσισε την δημιουργία του iBook, αντί να τυπώσει ένα κατάλογο. Είχαν εκδώσει και άλλο ένα iBook, και ενδιαφέρονται για την δυνατότητα να προστεθούν και άλλα μέσα, εκτός από φωτογραφίες, όπως βίντεο και ήχο. Αυτό σημαίνει ότι

μπορεί να περιλαμβάνει την τεκμηρίωση των έργων που συζητούνται στα κείμενα.

Στην τελευταία σας performance “100 Ways to Consider Time”, για έξι ώρες την ημέρα, καθημερινά για εκατό ημέρες βρισκόσαστε στο (MFA), εκτελώντας μια σειρά ενεργειών που σχετίζονται με τον χρόνο. Κάθε μέρα η δράση ήταν διαφορετική. Το σημαντικό είναι ότι δεν επαναλάβατε την ίδια πράξη. Με ποια κριτήρια διαλέξατε αυτές τις δράσεις; Ποιος ήταν ο κοινός εννοιολογικός άξονας που τις συνέδεε;

Επέλεξα το θέμα του χρόνου, διότι είχα εμπιστοσύνη στο ότι ήταν δυνατό να κάνω 100 διαφορετικές performance σε αυτό το πλαίσιο. Οι δράσεις ήταν πολύ διαφορετικές. Κάποιες ημέρες, ζήτησα από το κοινό να με βοηθήσει να εξετάσω μια ερώτηση σχετικά με το χρόνο, άλλες πάλι, η δράση μου ήταν αρκετά διαλογιστική, μερικές φορές σκέφτηκα τις επιστημονικές πτυχές του χρόνου, και κάποιες άλλες, το έργο μου, ήταν πιο ποιητικό. Μόλις ολοκληρωνόταν η ημέρα, τότε αποφάσιζα για την δράση της επόμενης. Χρειαζόταν να ακολουθήσω τις σκέψεις μου και να σχεδιάσω μία δράση για την επόμενη, που θα ήταν ένα λογικό επόμενο βήμα στις έρευνές μου.

Μπορείτε να μας εξηγήσετε, την πρόθεση πίσω από τις ενέργειες; Μήπως αυτή η πρόθεση άλλαξε μόλις άρχιζε η performance; Ποιες ήταν οι προσδοκίες σας από το ακροατήριό σας;

Σκέφτηκα αυτές τις εκατό performance ως πειράματα. Η μία σταθερά ήταν ότι κάθε performance ήταν ακριβώς έξι ώρες. Ήθελα να καταλάβω πως λειτουργεί ο χρόνος στην ζωή μου. Είμαι στοιχειωμένη από το χρόνο. Με οδηγεί, και όμως δεν τον ελέγχω.

Στο άνοιγμα της Διεθνούς Εβδομάδας Performance (VIPAW) στη Βενετία, παρουσιάσατε το Μανιφέστο σας “THIS Is Performance Art” (2011), όπως επίσης και την τεκμηρίωση της παραπάνω performance. Γιατί επιλέξατε να παρουσιάσετε την συγκεκριμένη performance;

Πριν δύο χρόνια είχα κάνει performance στην Διεθνή Εβδομάδα Performance της Βενετίας, και αυτή την φορά ήθελα να συμμετάσχω με έναν διαφορετικό τρόπο. Ρώτησα τους διοργανωτές, την Verena Stenke και τον Andrea Pagnes, από την VestAndPage, αν ενδιαφέρονται να συμπεριλάβουν μια εγκατάσταση της τεκμηρίωσης του “**100 Ways to Consider Time**”, στην έκθεση. Δέχτηκαν και με κάλεσαν να διαβάσω το Μανιφέστο μου στα Εγκαίνια. Εκτός από την καθημερινή παρουσίαση των performances, ένα ουσιαστικό μέρος της VIPAW, είναι μια εκτεταμένη

έκθεση τεκμηρίωσης σύγχρονων και ιστορικών performances από πολλές διαφορετικές χώρες. Είχα την τιμή να συμπεριληφθεί και το έργο μου και εκεί.

Θυμάστε μια performance όπου ο ρόλος του κοινού λειτούργησε σαν καταλύτης;

Το κοινό ήταν πάντα μια σημαντική πτυχή της δουλειάς μου. Σε μερικά έργα έχουν καταλάβει το ρόλο θεατών, αλλά σε πολλά άλλα έχουν συμμετάσχει ενεργά, βοηθώντας στην δημιουργία της performance, μέσα από την διά-δραση. Στην πραγματικότητα, ένα σημαντικό στοιχείο στο “100 Ways to Consider Time” ήταν τα γραπτά κείμενα από το κοινό. Τους είχε ζητηθεί να γράψουν πως βιώνουν τον χρόνο. Περισσότερα από χίλια άτομα, απάντησαν στην ερώτηση και αυτή είναι η πρώτη φορά που οι απαντήσεις τους είναι προσιτές στο κοινό.

Όπως γνωρίζουμε, καθ' όλη τη διάρκεια της καριέρας σας κάνετε performance μεγάλης διάρκειας. Πόσο εξαντλητική είναι η ψυχική και σωματική διαδικασία για εσάς; Ποια προετοιμασία χρειάζεται για να αντιμετωπιστεί; Γιατί επιλέγετε τέτοιες performance;

Παρόλο που όλο που το έργο μου δεν είναι μεγάλης χρονικής διάρκειας, συχνά χρησιμοποιώ αυτή τη φόρμα για να εξετάσω ορισμένες ερωτήσεις. Αυτή η διαδικασία επιτρέπει τόσο στον εαυτό μου όσο και στο κοινό, να αφήσει τις προσδοκίες της ψυχαγωγίας και αντ' αυτού να δώσει χώρο για να ξεδιπλωθεί μια διαδικασία. Συχνά η σωματική και ψυχική επίδραση, στο σώμα μου, είναι μέρος του έργου και μπορεί να αποκαλυφθεί μόνο μέσω της δράσης με την πάροδο του χρόνου.

Επιπλέον ανήκετε στους καλλιτέχνες που δεν αναπαράγουν τις performance τους, είναι μοναδικές, για ποιο λόγο το κάνετε αυτό;

Η τέχνη είναι ένας τρόπος σκέψης, και ένας τρόπος να μάθεις να προκαλεις πάντα τον εαυτό σου να δοκιμάζει νέα πράγματα, να προσεγγίζει μια ερώτηση με νέο τρόπο, να δίνει προσοχή σε κάτι που δεν έχει κανείς εξετάσει προηγουμένως.

Πρώτη Δημοσίευση 22/12/2016, www.dreamideamachine.com

© Συνέντευξης Έφφ Μιχάλαρου & Δημήτρης Λεμπέσης